

XiparLmb.ttf XiparosLombard

U Cázearei žil istý muž menom Kornélius, stotník kohorty, zvaný E talská. Bol nábožný a bohabožný s celým svojím domom. Dával vela almužien ľudu a ustavieň sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a osloviaje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadal a prelaknutý povedal: „Oo je, Páne?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili pred Božiu tvár a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolať si Šimona s prímením Peter, býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odšiel, zavola si dvoch služov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter vysiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vyskadol, chcel ješt. Kým mu pripravovali, padol do vyráženia. Videl otvorené nebo a zostupovať akusí nádobu, ako veľke prestieradlo, spúštané za štyri rohy na zem. Boli v nej všetky druhy štvornožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. Taznel mu hlas: „Peter, vstaň, zabijaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nikakým činom, pane, veda som nikdy nejedol nič poškvrenené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „O Boh očistil, ty nenazývaj poškvreneným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba vzatá do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a doputovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pýtalí sa, či tam býva Šimon s prímením Peter: Ako Peter premýšľal o videní, Puch mu povedal: „Hľadajú ťa traja muži. Ustan teda, zid dolu a bez vähania chod s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zišiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste príšli?“ Oni povedali: „Stotník Kornélius, spravodlivý a bohabožný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dostal pokyn od sväteho anjela aby si ťa pozval do domu a vypocul tvoje slová.“ Zavolal ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevádzali. Ďalší deň prišiel do Cázearey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vysiel v ústrety, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvihol a povedal mu: „Ustan, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel tam mnoho zhromáždených. Tepoval im: „Vy viete, že Žid sa nesmie spočíti ani stretnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvreneným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez vähania, keď ste ma pozvali. Ako pýtam sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to štyri dni práve v túto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielom odevi a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslušaná a Boh si spomenul na tvoje almužny. Posli teda do Joppe a zavolať si Šimona s prímením Peter, býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Božou tvárou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Pán prikáza.“ Utedy Peter otvoril ústa a povedal: „Keďazaj poznávam, že Boh nenadzrá nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodivo. Synom Izraela zoskal slovo a zvestoval pokój skrize Ježiša Krísta; on je Pánom všetkých: Vy viete, čo sa počnú od Galilej po krste, ktorý hľásal Ján, dialo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Puchom Svätým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posadnutých diabllom, lebo bol s ním Boh. Ale my sme svedkami všetkého, čo urobil v judejskej krajiné i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa uzkrísel a dal mu, aby sa zjavil – nie všetkemu ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstani jedli a pilí. Ale prikáza nám, aby sme ľudu hľásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za sudsú živých i mŕtvyh. Temu vydávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriechov každéj, kto v neho verí.“ Kým

Peter toto hovoril, zostúpil Dух Svätý na všetkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obriezku, čo príšli s Peterom, žasli, že sa dar Ducha Svätého vysiaľají na počanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebiť Boha. Ttedy Peter povedal: „Može ešte niekto zabrániť, aby bolí vodou pokrstení tí, čo dostali Ducha Svätého tak ako my?“ A rozkázať ich pokrstieť v mene Ježiša Krísta. Potom ho prosili, aby u nich niekolko dní zostal.
